

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Capvt XIX. a Alexand. III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74544)

nenuncupatis, etiam ordinum militarium. Et in constitutionibus ipsius Ordinis D. Jacobi, tit. 15. cap. 1. ita cavetur. *Establecemos, que el maestro no reciba dineros, ni precio por la encomienda: y si alguno acometiere a darò le diera, pierda lo que le diera, y la encomienda, y el cavallo, y hagan penitencia por un anno.* Possentamen hujusmodi habitus militares beneficiari, ut vulgò dicitur, rectè probat Martinez de Prado supra.

9.
Exponitur
cap. 2. de
condit.
Apposit.

Sed suprà traditis obstat textus in cap. 2. de cond. apposit. ubi refertur, quemdam Diaconum duobus servis suis libertatem dedisse eà conditione, ut monachi fierent in ipso monasterio, in quo ipse degebat: quod factum adeo probavit Gregor. Magn. ut jussit uni ex servis illis, qui volebat tantum in clericatu manere, ut detruderetur in monasterium, aut iterum servituti subijceretur. Ex quo textu apertè constat, pro ingressu monasterii aliquid temporale dari posse. Cui

difficultati variis modis satisfacere intendunt Glossa, & repetentes ibi, quos referunt Barbosa in collect. ad illum textum, Gibalinus de simonia, quest. 6. consec. 11. Quibus omisissis dicendum est, in eo textu nihil temporale datum fuisse monasterio pro ingressu, sed tantum dominum servorum, ut eos invitaret, alliceretque ad vitam religiosam, illis libertatem promississe, si in ipso monasterio habitum suscepissent, remanentque, nullà necessitate illis imposità profitendi vitam monasticam, sed tantum optione illis datà libertatis in præmium professionis religiosæ, aut permanendi in servitute. Unde sicut licet infidelis dare pecuniam, ut baptismum suscipiat, & reo capitalis criminis impunitatem concedere, ut religiosus fiat, ut probat Gibalinus dicit. quest. 6. consec. 10. multò magis licet servo libertatem dare si monasterium ingreditur.

CAPVT XIX.

^a Alexand. III.

EX tuæ fraternitatis litteris, & ^b confessione sacerdotis præsentium latoris accepimus, quod cum ad sacerdotis ordinem non aliter voluisset eum eius Archidiaconus ^c præsentare, vi. ^d sol. eidem Archidiacono solvit, & sic postea ordinem ipsum per eum præsentatus accepit. Vnde super eo, de quo nostrum consilium postulasti, tibi sic duximus respondendum, ut si hoc non est publicum, sed secretum, eundem sacerdotem secretò convenias, monens sine ulla tamen coactione, eum propensius, & inducens, ut ordinem alicujus Religionis assumat, & perpetuò ab officio, quod illicite acquisivit, abstineat. Si verò ad religionis ordinem observandum inducere eum fortè non poteris, studeas ei ad sustentationem suam aliquod ^e beneficium ecclesiasticum constituere, ad hoc, ut à sacerdotio debeat in perpetuum abstinere. Alioquin non erit tutum, cum sit secretus excessus, ipsum invitum ab eodem officio coercere; sed tamen secretam poenitentiam, secundum quod tibi visum fuerit, inungere non postponas.

NOTÆ.

1. ^a *Idem.*) Alex. III. videlicet, ut legitur in secunda collectione, sub hoc titul. cap. 2. nulli tamen exprimitur cui Prælato rescribat Pontifex.
- ^b *Confessione.*) Secretò facta, tam Episcopo, quam Pontifici; non verò sacramentali, ut notavi in cap. 2. de offic. ordin.
- ^c *Archidiaconus præsentare.*) Juxta morem illustratum in cap. unic. de scrutin. in ordin. faciend.
2. ^d *Sex solidos.*) An gravis, parvave esset hæc quantitas, petendum est ex valore solidorum; certum est enim, solidum monetam fuisse usu receptam sub Hadriano Imperatore; ejus enim mentio fit in l. si verò prætor, ff. de his qui effuderunt; & sequentibus Imperii sæculis usitata fuit, ut constat ex Novell. 123. Justin. princip. Instit. de pœna temerè litig. l. 13. C. Theodos. de suscept. & arcariis, l. unic. eod. C. de oblat. votor. Solidorum valor non idem semper fuit; nam antiquissimis temporibus ex una auri uncia sex solidi fiebant, unde solidus sextula dictus est, ut ait D. Isidorus in origin. & liquet ex illo versu Fani.

Sextula, quæ fertur, nam sex his uncia constat.

Temporibus Constantini ex una auri uncia cedebantur septem solidi; unde libra auri continebat solidos octoginta, ut patet ex l. i. C. Theodos. de ponderat. Verùm Valentiniani tempore cautum fuit, ut ex auri libra 72. solidi fierent. Sequentibus sæculis, tam in Hispania, quam Gallia, varius fuit solidorum valor, modò valebant quatuor denarios, modò quadraginta denarios argenteos, ut constat ex lib. 3. Capitul. cap. 7. & lib. 4. tit. 25. & in Concil. Brachar. 2. can. 2. statuitur, ut Episcopus diocesim suam visitans; nihil ultra duos solidos à qualibet Ecclesia accipiat. Prosequuntur alia de solidorum valore Jacob. Gothofredus in opuscul. de mutat. moneta, Lemaitre lib. 2. de juribus Episcop. cap. 2. Hallier. de sacr. elect. cap. 7. art. 6. §. 1. Unde cognoscitur, non levem summam fuisse ab Archidiacono in præsentia casu exactam.

^e *Beneficium.*) Simplex videlicet, quod non peteret administrationem sacramentorum, aliàs frustra daretur illi, cui officium denegabatur, cap. ex litteris, de excess. Prælat. Commentarium hujus textus dedi suprà in cap. 1.